

kázání Nový rok 2025, Bystřička, Růžďka **Koloběh života** (vstup 621.1)

introit: *Pravím: Bože můj, uprostřed mých dnů mě odtud neber! Z pokolení do pokolení půjdou tvá léta. Dávno jsi založil zemi, i nebesa jsou dílo tvých rukou. Ta zaniknou, a ty budeš trvat, všechno zvetší jako roucho, vyměníš je jako šat a vše se změní. Ale ty jsi stále tyž a bez konce jsou tvoje léta. (Žalm 102, 25-28)*

píseň 616

modlitba

čtení: Kazatel 1. kapitola

píseň 619

text kázání: Jan 10, 9 a 22-30

Milí přátelé, bratři a sestry,

s příchodem nového roku se vždycky vynoří takové ty zprávy typu, co pro následující rok předpovídají např. Nostradamus, nebo baba Vanga. Když o takovou zprávu zavádím, tak už jen nadpis ve mne vždycky vyvolá úsměv. Dál to ani nečtu. Jednak to považuji za ztrátu času a zároveň to jsou všechno falešná proroctví. A ještě k tomu z věsteckého ducha, nikoliv z Ducha Božího. A takovým duchům je neradno se otevírat, jak praví Písmo. A víte, co je na tom ještě úsměvné? Že se moc nemluví o tom, co se v jejich předchozích proroctvích vlastně naplnilo.

Proč se ale vždycky na přelomu roku objevují takovéto zprávy? Protože si my lidé klademe otázku, jaký ten další asi rok bude. Co všechno přinese? Ta otázka uprostřed křehkého a rozhádaného světa vlastně vyvolává určitou nejistotu. A tak kde kdo se může přiživit s nějakou lacinou odpovědí, která ukojí lidskou zvědavost. Anebo neukojí a vyvolá další nejistoty a otázky?

Pojďme raději k tomu, který dává jistotu pevnou a trvalou. Pojďme k Pánu Ježíši. Vždyť **Ježíš je přece tentýž včera, dnes i navěky**. O světě jsme v knize Kazatel četli, že **všecko v něm pomijí. Že všechna pokolení odchází a místo nich přichází další a přitom země zůstává**. Kolik lidí před námi chodilo po této zemi? A kolik bude chodit ještě po nás? A čeho všeho byly svědky třeba tyhle hory, nebo skály? Rok za rokem ubíhá a my si uvědomujeme, že jsme zde skutečně na okamžik. Čas nelze zastavit a země se stále točí kolem své osy. A historie se stále opakuje, tak jako roční období. A tak může být pro nás jisté, že po zimě přijde opět jaro. Ale je to jistota, o kterou se můžeme opravdu opřít? Jisté spíše je, že na tomto světě nebudeme stále. Nám roky přibývají a jednou se završí. Ovšem naproti tomu, jak jsme četli v tom úvodním žalmu, **Hospodina léta jdou z pokolení do pokolení, neboť bez konce jsou jeho léta**. A On, věčný Bůh bude trvat a žít, přestože země i vesmír, které sám stvořil, zaniknou. Ovšem nechce žít bez nás. A tak skrze svého Syna Pána Ježíše Krista nám otevírá dveře k věčnému životu. Aby pak i naše léta byly bez konce. Pán Ježíš o sobě říká: **Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu**. Ty i já jsme zváni, abychom byli plni tohoto Božího života. Plni víry, naděje, pokoje a Boží blízkosti. Pokud budeme důvěřovat Pánu Ježíši, pak se všechny naše nejistoty, a to i nyní na začátku roku mohou rozplynout v naději, kterou nám Kristus nabízí. Vždyť On je Král králů a Pán pánů. Ten, který má moc nade vším, nad životem i nad smrtí. A když **On dveře otevře, tak je nikdo nezavře, ovšem když je pak zavře, tak už je nikdo neotevře**. A proto je dobré i do toho nového roku vykročit s Pánem Ježíšem a jím se nechat vést. Ovšem člověk, který Ježíše ještě nepoznal a neuvěřil Mu, ten zůstává v nejistotě dál.

V nejistotě ale byli tenkrát i Židé, kteří za dob Pána Ježíše očekávali Mesiáše. Četli jsme v Janově evangeliu, že o svátcích posvěcení chrámu se Ježíše Židé ptali: „**Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!**“ A co jim Ježíš odpověděl? „**Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví**. Ti Židé tehdy viděli Kristovy zázraky, z Jeho úst slyšeli, že je Mesiáš, avšak nevěřili tomu. Nebyl to Ježíš, který by je držel v nejistotě. On naopak se je snažil ujistit. V nejistotě je držela jejich vlastní pochybnost. Nedověra. Neuvěřili Ježíši, a tak zůstávali v nejistotě. Proč Mu nevěřili, přestože toho tolik viděli a slyšeli? Měli o Mesiáši a o záchraně svou představu. Představovali si tehdy, že Mesiáš bude bohatý král a vojevůdce, který Izrael osvobodí z římské nadvlády. Zároveň Ho také podezírali, že není z Boha, ale z ďábla, protože

např. uzdravoval v sobotu, což dle nich bylo nedodržování Božích zákonů. A tak zůstávali tito mnozí v nejistotě.

A jak je to dnes? Dnes Bůh k lidem mluví taky otevřeně. *V Ježíši Kristu byla zjevena spása celému světu. Evangelium zní v kostelích, ale i na veřejnosti.* A přesto. Kolik lidí dnes žije v nejistotě? Těch nejistot je kolem nás opravdu hodně. Kolik lidí se bojí války, nemoci, nebo smrti? A kolik lidí žije v nejistotě a kolik si ji radši ani nepřipouští? Kolik lidí přemýšlí pouze krátkozrace, co bude zítra? A kolik lidí se naopak těší, že v budoucnosti se budou mít dobře? Všem to samozřejmě přejí, ale bude to tak skutečně? Kolik překážek a těžkostí přichází do lidského života? A když přijde vážná nemoc? Začne člověk tehdy přemýšlet o Bohu a věčnosti? Kde člověk hledá ujištění o své záchraně? Mnoho lidí je sebevědomých. A nikdo samozřejmě nepočítá s tím, že by zrovna jemu se mělo stát něco zlého. Ovšem když bychom se podívali na některé roční statistiky, tak už zde by naše lidské jistoty mohly být nabourány. Např. *za posledních pět let zahynulo při dopravních nehody cca 460 lidí.* Letos je to číslo podobné. Je to jen statistika? Zde je to samozřejmě i lidská neopatrnost. Ovšem víte, že např. *v Evropě každou minutu zemře jeden člověk na infarkt,* a že v ČR je to 54 tisíc ročně? A že *každých 20 minut zemře v naší zemi člověk s rakovinou?* Jsou to děsivá čísla? Raději na to nemyslet? Lépe se dýchá, když člověk na to nemyslí. Ale bylo by šalebné myslet si, že my tu budeme věčně. Tady ne. Ale Bůh nám připravuje jinou věčnost. Tam tragédií, nemocí, ani smrti již nebude.

Mnozí lidé, bratři a sestry, mají ale své představy i o nebi. O spasení a věčném životu. Jedni mluví o nebi bez Krista, mnozí, co Boha ani neznají, berou jaksi automaticky, že budou žít v nebi, protože nic zlého neudělali. Lidé mají různé představy o záchraně k věčnému životu. Otevírají se různým východním náboženstvím, ptají se věštců, anebo se spoléhají sami na sebe. Každý hledá jistoty pro život po svém. Avšak mnohé jistoty se ukáží jako falešné.

V době Pána Ježíše bylo velké očekávání, že přijde Mesiáš. A před Ježíšovým působením si někteří na něj i hráli a tvrdili, že jsou vyvolení. Patřil mezi ně, **Theudas anebo Juda Galilejský. Když pak byli ale zabiti, jejich následovníci byli zklamáni a jejich hnutí bylo rozprášeno.** Jejich naděje se ukázala falešná. Tak o tom mluvil ve veleradě v příběhu knihy Skutků (Sk 5) tehdejší **velekněz Gamaliel.** Radil těmito slovy všem ve veleradě, kteří chtěli umlčet apoštoly, aby nehlásali evangelium o Ježíši. A tehdy jim bylo řečeno, že si to mají dobře rozmyslet. Následovníci těch dvou byli po jejich smrti rozprášeni, protože **to dílo pocházelo z člověka.** Ovšem **pokud je víra v Ježíše Krista dílo Boží, nebudete moci tyto následovníky vyhubit, proto vám radím, nechte je být. Ježíš je mrtev, tak uvidíme,** řekl tehdy moudře Gamaliel. A jak vidíme, církev je tu 2 000 let a to i přes mnohá pronásledování. Proč. Protože Ježíš žije! V Pánu Ježíši Kristu se nelze zklamat, neboť On je trvalou nadějí a jistotou pro každého, kdo uvěří Jeho Slově a jemu samotnému, že On je skutečný Mesiáš.

Pán Ježíš tehdy těm Židům řekl, že nevěří, poněvadž nejsou z Jeho ovcí. A tak zůstávají ovcemi zbloudilými, ovcemi bez pastýře a bez jistot. Kdežto o Kristových následovnících Pán říká: **Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život: nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé.** A tak, milí přátelé, my se nepotřebujeme ptát Nostradama, baby Vangy, ani si nemusíme nechat věštit budoucnost. Budoucnost nám přece jasně ukazuje sám Ježíš. Když Mu budeme naslouchat a necháme se vést Jeho Slovem, bude On našim Pastýřem. A On, jak zaslibuje, dává svým ovcím život věčný. Takoví nezahynou navěky a z Kristovy ruky nebudou vyrváni, i kdyby se cokoliv i hrozného na světě ještě dělo. Kristus je naše jistota a bude i celý další rok, když se Ho budeme držet. A tak drž se Krista a On bude s tebou. Amen. modlitba píseň 722

Večeře Páně (píseň 620)

Slovo poslání: Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Římanům 8, 38-39)

Požehnání: Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětil a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Amen Píseň 781